

## CAMBIO DE PIEL O EL VIAJE DE MINA: AQUESTA ES LA QUESTIÓ!

El que ens va passar amb el Llibrefòrum del desembre era que havíem triat un llibre difícil de trobar i a més, particularment difícil de llegir. Preveient la dificultat de poder-lo obtenir a les biblioteques (tenint en compte que cada cop som més gent i els exemplars se'ns queden curts), vam oferir una alternativa que seguia acomplint la condició de treballar llibres sobre viatges: EL VIAJE DE MINA, de Michael Ondaatje.

El resultat és que només un valent cavaller del grup va llegir el que realment estava marcat: CAMBIO DE PIEL, de Carlos Fuentes. Ens en va parlar amb pregonesa i ens va entrar el cuc de la curiositat, perquè el tema de la novel·la és la violència; barrejant la història de la descoberta i conquesta de la terra americana amb la història de l'holocaust de la 2a Guerra Mundial, Fuentes subratlla la persistència del mal en l'ésser humà. La dificultat rau en què aquest discurs està sotmès a una enorme digressió en diferents temes i a un llenguatge ple de modismes mexicans que se'ns fa una mica àrid.

Així doncs, la resta de membres del Llibrefòrum va llegir la novel·la de Michael Ondaatje, molt més senzilla de redacció, llenguatge i estructura. Mina és un nen d'onze anys que ha de fer el trajecte de Colombo (actual Sri Lanka) a Anglaterra on ha de retrobar la seva mare i l'educació. Són els anys 50 i els nens no estan tan protegits: el Mina viatja sol, li assignen una tutora a la qual no veu més que en comptades ocasions perquè ell s'allotja amb la classe baixa i ella amb la classe alta i els contactes estan ben restringits.

En Mina, juntament amb dos nens més, en Cassius i en Ramadhin, investigaran els passatges, aprendran una gran diversitat de formes d'entendre i desenvolupar la vida, intuiran drames personals i familiars, competències deslleials entre els adults, però sempre des de la visió fragmentada i innocent del nen que el lector adult sí és capaç de recompondre. El relat en 1a persona del Mina barreja avançaments i, en un moment donat, la narració s'interromp per fer-nos veure el panorama de la maduresa dels tres protagonistes. En certa manera, en el viatge es van fer senyals i marques que els acompanyarien per sempre més.

Més suggerida que narrada, la història té moments impactants com la tempesta-cicló que els nens viuen lligats a coberta, la fugida suïcida del presoner que duen amagat al vaixell, el jardí botànic que el biòleg ha muntat en una de les bodegues o la vida generada al voltant d'un canal que viu dels vaixells que el travessen...

Dues lectures, dues experiències ben diferents... Ambdues recomanables: vosaltres trieu el repte que preferiu. Bona lectura!

Muntsa Farré